

[Udenrigsministeren]

kunne det jo være, at Fremskridtspartiet ikke havde mistet besindelsen og var hoppet på den fidus, SF har lagt frem, og så havde vi fået en ordentlig og praktisk regel, som regeringen på forhånd havde lovet ikke at misbruge – imod, hvad et flertal i Udenrigsudvalget ønskede.

Men det kan da nås endnu, hvis hr. Jørgen Estrup gør vold på sig selv og kommer med en klar melding om, hvad det er, han og Det Radikale Venstre vil i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Udenrigsministeren ved jo udmærket godt, at der har været skriftlige henvendelser fra mig om at få en forhandling om denne sag, men de førte ikke til noget.

Jeg henviser til, at udenrigsministeren i et svar til udvalget klart har givet udtryk for, at det, det drejer sig om med en sådan generel dispensationsadgang, er, som der står, at en ophævelse af sanktionerne i deres helhed nu er på den politiske dagsorden. Det kan vi andre ikke opfatte som andet, end at en sådan dispensationslovgivning skal bruges til at undergrave sanktionslovgivningen, og det synes jeg ikke vil være hensigtsmæssigt.

Hvis udenrigsministeren gerne ville have uddybet denne meget sparsomme kommentar i dette meget korte svar, havde der da været rig anledning til det; det har bestemt ikke skortet på opfordringer. Derfor kan jeg kun konstatere, at når det ikke var en fremgangsmåde, der kunne bruges – for der var jo ikke nogen af os, der havde lyst til at se en stribe af provokerede dispensationsansøgninger i udvalget – så var det den mest nærliggende mulighed, som nu bliver gennemført.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det kan da ikke være kommet som en overraskelse for hr. Jørgen Estrup, at regeringen gerne helt vil ophæve sanktionerne over for Sydafrika. Det kan ikke være en overraskelse.

Og nu skal jeg gentage for hr. Jørgen Estrup, langsomt, at det, regeringen giver tilsagn om, er, at får vi den ordentlige, generelle dispensation igennem i overensstemmelse med, hvordan man ordentligvis laver lovgivningen her i Folketinget, så lover vi, at vi ikke gennemfører dispensationer for nye produkter, før vi har diskuteret det i Udenrigsudvalget. Jeg vil oven

i købet føje til, at regeringen selvfølgelig ikke vil give dispensationer, som der måtte være et flertal imod i Udenrigsudvalget. Hvor meget mere og hvor meget klarere vil hr. Jørgen Estrup have det?

Det er sagt tidligere. Jeg har været rede til at sige det, hvis man ønskede at se mig i Udenrigsudvalget. Nu har hr. Jørgen Estrup hørt det fra det fornemste sted, det kan siges fra, nemlig Folketingets talerstol. Må jeg så bede om en klar melding fra hr. Jørgen Estrup? Vil hr. Jørgen Estrup på det grundlag støtte regeringens forslag med de garantier, jeg her har givet?

Hvis hr. Jørgen Estrup vil det, kan det være, at mod og mandshjerte vender tilbage til Fremskridtspartiet, så det også kan opføre sig fornuftigt og praktisk.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg synes, udenrigsministeren burde læse betænkningen. Det står meget klart i betænkningen, at Det Radikale Venstre vil stemme imod regeringens forslag, fordi vi af de svar, der er givet, måtte få det indtryk, at det i sidste ende var ministerens ansvar, om der skulle gives dispensation eller ej, uanset om det blev forelagt for Udenrigsudvalget eller ej.

Jeg synes, ministeren skulle overveje, om ikke stilen og fremgangsmåden i simple sager som denne her kunne ændres en smule, så vi ikke skal forhandle fra Folketingets talerstol, men kunne gøre det i ro og fred, inden vi nåede så langt.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jamen hvad er vigtigst for hr. Jørgen Estrup: At han vælger at lægge en misfortolkning ind i nogle skriftlige svar, han har fået, eller at han slår ørerne ud og hører, hvad der bliver sagt fra Folketingets talerstol?

Det kan ikke siges klarere, end det er sagt her, og det er det, jeg siger her, der gælder i denne sag, ikke hr. Jørgen Estrups misforståelser omkring fortolkningen af nogle skriftlige svar.

Jeg gentager altså: Hvis der er nogen som helst sammenhæng i hr. Jørgen Estrups argumentation i denne sag, må han støtte regeringens forslag med de garantier, der er givet her, og dermed kan De Radikale for en gangs skyld opleve at stive rygraden af hos Fremskridts-